אף התשיעי אינו קדוש אלא א"כ נעקר שם עשירי הימנו והדין נותן ומה אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב אינו קדוש אלא א"כ נעקר שם עשירי הימנו תשיעי שאין עושה קדושה ליקרב אינו דין שאם נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא היא הנותנת אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב אי נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי שאינו עושה קדושה ליקרב אע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו אי נמי אחד עשר דאיברר ליה עשירי אי נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי דאכתי לא איברר ליה עשירי ואע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו [א] תו לא מידי אמר רבא מנין הראוי פוטר מנא ליה. לרבא הא אילימא מהא דתנן קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין מנויין גופייהו דאיפטרו [א] לאו במנין הראוי ודלמא דעשר [ב] עילוייהו ההיא לא מצית אמרת הא תני מן המעושרין לתוכן ודלמא מאי מעושרין מעשר דוקא דיקא נמי דקתני ירעו אלא אמר רבא אמר קרא [ו] יעבור ולא שכבר עבר מאי [ג] שכבר עבר אי [(א)] דעשר עילוייהו צריכא [ד] למימרא אלא לאו דאיפטרו להו במנין הראוי שמע מינה תניא כוותיה דרבא [א] היו לו עשרה טלאים והכניסן לדיר ומנה חמשה ומת אחד מהם אם מן המנויים מת מונה ומשלים עליהם [ב] ואם משאינן מנויים מת מנויים פטורין ושאינן מנויים מצטרפין לגורן אחר ואמר רבא [ג] היו לו י"ד טלאים והכניסן לדיר ויצאו ששה בפתח זה וארבעה בפתח זה וארבעה נשתיירו שם [ה] אותם ארבעה אם בפתח הששה יצאו נוטל אחד מהם והשאר מצטרפין לגורן אחר ואם לאו ששה פטורין וארבעה מצטרפין לגורן אחר [ד] יצאו ארבעה בפתח זה וששה בפתח זה ונשתיירו שם ארבעה אם אותם ארבעה בפתח [ו] הששה יצאו נוטל מהם אחד והשאר פטורים ואם לאו ארבעה וששה פטורים וארבעה מצטרפין לגורן אחר [ה] יצאו ארבעה בפתח זה וארבעה בפתח זה ונשתיירו שם ששה אם אותן ששה יצאו בפתח אחד נוטל מהם אחד והשאר פטורים ואם לאו ארבעה [(ג)] [ז] פטורים וששה מצטרפין לגורן אחר מאי קמ"ל דמנין הראוי פוטר והאמר רבא חדא זמנא מהו דתימא ודאי מנין הראוי אמרינן ספק מנין הראוי דחזי להכא ודחזי להכא לא אמרינן קמ"ל ואמר רבא היו לו חמשה עשר טלאים [ו] לא יאמר אברור עשרה ואכניסם לדיר ואטול מהם אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהם אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר תניא נמי הכי היו לו חמשה עשר טלאים לא

רש"י כת"י

אף הט' אינו קדוש וכו'. לאתויי קאי דקתני קרא לט' י' ולי' (ט') [י"] ולי"א י' אין אחד עשר קדוש הואיל ולא נעקר שם הי' ממנו שקראו לי' י' ותו לא מצי אל שם י' אי"א אבל ט' קדוש אע"ג דלא נעקר שם הי' (עס) [מן הי'] וקאמר ליה ר"ש אף ט' אינו קדוש וכו': י"א (וכו') שעושה קדושה ליקרב. כדאמרינן לקמן אם מן הנקר לרבות [אחד] עשר לשלמים ואפ"ה אינו קדוש אא"כ נעקר וכו': ט'. שאינו קדוש אלא ליאכל במומו אינו דין וכו': וקא מהדר להו רבנן היא הנותנת. כלומר מזה שאמרת היא הנותנת טעם שלנו דודאי קדוש וכו' ליאכל במומו אפילו לא נעקר שם הי' ממנו די"א דעושה קדושה ליקרב אי לא נעקר שם י' לא אמרינן דליקדוש קדושה תמורה כולי האי כיון דקרא ליה י' ותו לא חייל שם י' ומגלא אחריתי אבל ט' דקדושה קלה לחומרא בעלמא ולא ליקרב אפילו לא עקר וכו' דהוכרר העשירי שכבר